

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De simplicitate VVermboldi canonici sanctis Gereonis in Colonia, cap. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ecclesie huius quandoque Decani, viri boni & iusti, & dicenda est missa in conuentu pro eo; respondit homo: Rogo vt ostendas mihi sepulchrum eius. Quod cum ille fecisset; & iste ibidem diutissime ac deuote oraret, Cantor ecclesie hoc considerans, hominem solus conuenit, causam orationis inquisiuit & agnouit. Sicque per os peregrini ostensa sunt merita domini, & quem fratres habuerunt Decanum haecenus, nunc inuocare ceperunt patronum. APOLLONIVS: Rara sunt ista temporibus nostris. CAESARIVS: Ego supradicti Decani opera pietatis, huius Decani praefero miraculis. Illa enim, vt dixi, sanctum faciunt, ista sanctum ostendunt. APOLLONIVS: Satis placet quod dicis: si adhuc aliqua nosti de operibus simplicitatis, referre ne pigriteris. CAESARIVS: Dicam tibi historiam hominis simplicissimi per naturam, per quam satis cognosces quantum Deo placeat sancta & prudens simplicitas, quae habetur per gratiam.

CAPVT VII.

IN ecclesia sancti Gereonis martyris ciuitatis Coloniensis, nostris temporibus canonicus quidam extitit, Weriboldus nomine, genere nobilis, diues satis in stipendijs ecclesiasticis. Hic tanta simplicitatis erat, vt nullius rei summam caperet, nisi quantum ex paritate numeri vel imparitate colligere posset. Cum tempore quodam multas haberet pernas in coquina sua pendentes, ne aliqua ei subtrahi posset, intrauit, & in hunc modum eas numerauit: Ecce perna & ei⁹ socia, ecce perna & eius socia, sicque de caeteris. Vna ex illis nequitia seruorum subtrahita, cum iterum intrasset, & praedicto modo suas pernas numerasset, impares inueniens exclamauit: Vnam ex pernis meis perdidit. Cui serui subridentes responderunt: Domine bene inuenitur: illoque educto, cum vna iterum subtrahita numerum parificassent, & sic inductus secundo, eas numerasset, paresque reperisset, satis iocunde dicebat illis: Eya vos domini, nimis diu poteram tacuisse. Quando serui sibi conuiuia facere volebant, dixerunt ad illum: Domine quare non prouideris vobis? valde enim

Simplicitatis naturalis exemplum

infirmus estis. Quibus cum diceret: unde hoc noster
 boni pueri? Responderunt: Bene consideramus in ca-
 pillis vestris, eo quod inflati sint, quem in lecto reclin-
 nates, cibarijs delicatis, quasi eius infirmitati prepa-
 ratis, seipos refecerunt. Audiens tantam simplicita-
 tem rusticus quidam nequam & astutus, quia seruus
 eius esset originarius ab omnibus atavis suis confin-
 xit: Non potui, inquit, domine ut res vestre tali mo-
 do distrahantur sufferre, vel quod sic negligantur, ser-
 uus enim vester sum, iustum est ut nobilitati vestre
 seruiam, & quæ vestra sunt fideliter custodiam. Quid
 plura? Commissa sunt ei omnia: qui noctibus, cum do-
 minus eius isset dormitum, ad prunas cum seruis se-
 dit, & potationibus vacauit. Cum vice quadam iocu-
 latorem introduxisset, & ille dulcedine hialæ dormi-
 tem excitasset, surgenti seruus occurrit, dicens: Quo
 vultis ire Domine? Respondete illo: Melodiam audio
 dulcissimam, sed nescio ubi sit; seruus subiunxit: Redi-
 te ad lectum vestrum, monachi Tuienses in organis
 cantant. **APOLLONIVS**: Puto quod peccent, qui sic
 simplices irrident. **CAESARIUS**: Hoc fixum teneas,
 audi quid sanctus Iob dicat: Deridetur enim iusti sim-
 plicitas; super quem locum dicit Gregorius: Iustorum
 simplicitas irridetur, quia ab huius mundi sapientibus
 puritatis virtus, fatuitas creditur. Omne enim quod
 innocenter agitur, ab eis procul dubio stultitia puta-
 tur, & quicquid in opere veritas approbat, carnali sa-
 pientia fatuum sonat. **APOLLONIVS**: Videtur mihi
 vir iste magis fuisse stolidus, quam simplex, quia
 simplicitas prudentia carere non debet. **CÆSA-
 RIUS**: Prudentia in precauendis malis consistit, cu-
 ius virtutis expers non fuit; igitur diuino nutu factum
 est, ut in Ecclesia sancti Gereonis, cuius redditus mul-
 ti sunt & ampli, Cellerarius efficeretur. Et, sicut le-
 gitur de sancto Ioseph, cum nihil nosset nisi panem,
 quo vescebatur, nec hoc ad plenum, Dominus, cui acce-
 pta est simplicitas, defectum eius suppleuit, & omnia,
 ad quæ suas manus misit, benedixit. Die quadam in-
 uans granarium ecclesie, cum plures catts in annona
 discer-

Iob 12.

*Greg. 1.
 10. Mor.
 cap. 27.*

discurrere vidisset, vix horâ capituli expectare potuit, prosternens se ante pedes Decani, officij sui petiuit absolutionem, clauibus resignatis. Dicente Decano & fratribus: Bone domine Werimbolde, quid habetis cur ista facitis? Respondit: Quia non possum videre damnum Ecclesiæ. Quale, inquiunt, damnum ecclesiæ, Quale, inquiunt, damnum? Et ille: Hodie plures catos vidi in granario, qui totam annonam vestram deuorabunt. Rogantibus illis & dicentibus: Catti annonam non comedunt, sed mūdant, vt claues reciperet, vix obrinuerunt. Experimento enim didicerant, quòd benedixit eis Dominus propter simplicitatem illius. Vice quadam, cū diuersæ moneta ex diuersis censibus pecuniam haberet, quidam ex seruis eius partem furtiuè tulit & fugit. Quo cognito, cū grauiter lamēretur, cōsolantibus se respondit: Ego non deficeo damnum, sed periculū. Denarij datiui non sunt, miser capietur, & si pro eis fuerit dānatus, ego reus mortis ero illius. APOLLONIVS: Tales viri temporibus istis nō eligerentur in Cellerario. CÆSARIVS: Sicut mutantur tempora, ita & homines: nam vsque hodie frequenter contingit, vt sub prælatis & officialibus simplicibus domus religiosæ in exterioribus proficiat, & sub astutis & in schola mundi exercitatis deficiant.

CAPVT VIII.

A Pud monasteriū sancti Nicolai in villa Bruwilre, monachus fuit simplicissimus, nomine Christianus; huic Abbas Cellerarij officium injunxit: Deus verò, qui amator est rectæ simplicitatis, omnia opera eius dirigebat, ita vt tempore provisionis eius plus abundaret domus in omnibus necessarijs, quàm antea, vel post. Sæpius ei serui mercenarij annonā, vinū & alia quā plura furati sunt, vxoribus & liberis suis ea deferentes; & cū sciret, & quādoq; videret, ex multa cordis pietate videre se dissimulauit, dicēs intra se: Isti pauperes sunt & indigēt, fratribus necessaria non deerunt. Simplex quandoque mimo vel ioculatori comparatur; sicut illius verba vel opera in eorum ore vel manibus, qui ioculator non est, sæpe displi-

displi-